Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O kierlighed, som himlen sønderriver,

Citation: Brorson, Hans Adolph: ”O kierlighed, som himlen sønderriver,”, i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid85047/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

7. Paa Mariæ Bebudelses Dag

Nr. 42.

Mel. Hand smelter hen i kierlighed og.

O kierlighed, som himlen sønderriver,
Som til os senkte dig i jammer ned,
Hvad for en drift, hvad for en brand og iver
Har kast dig hen i min elendighed?
O kierlighed det selv saa bød,
Hun som en moder saae mig i min store nød.

2. O kierlighed er stor udi dit hierte,
Det største under har du giort for mig,
Din kierlighed for min skyld gior dig smerte,
At midt i tornene du hviler dig,
O hvilken grad i kierlighed!
Der senkte livets ord til os i kiødet ned.

3. O kierlighed min egen slægt er vorden,
Min broder er selv kierlighedens Gud,
Guddommens væld nu lever i min orden,
Da tiden blev til evighedens bruud, 81
Da livet selv en søn blev skabt,
Den herlighedens glands, det lys, vi havde tabt.

4. I hannem er jo Adams kiøn forsonet,
Og sielens renselse tilbage bragt,
Og som Guddommens bruud nu bliver kronet,
Selv himlen glæder sig ved hendes pragt,

Nr. 42. BJ1 7. 2, 6: *senkte*] *sendte J1-3.* orig.: gesencket hat; *livets*] *Livsens B.*

Nr. 42. Oversættelse. O liebe! die den himmel hat zerrissen, C. F. Richter, Schr. s. 79. — 1, 1: Es. 64, f. — 2, 1: *dit*] Guds el. Kristi. — 2, 4: *tornene*] de jordiske lidelser. — 2, 6: *livets ord*] Kristus, Joh. 1, 1. 14; 1. Joh. 1, 1. — 3, 3: *orden*] gruppe, om menneskeheden. — 3, 5: *da livet selv en søn blev skabt*] da der blev skabt (ɔ: født eller undfanget) selve livet (ɔ: Gud) en søn. Udtrykket *skabt* er nok en ugtsomhed; det lyder ikke godt om Kristus, da Nikænbekendelsen har »født, ikke skabt«, selv om dette ganske vist taler om sønnens evige fødsel. — 3, 6: Hebr. 1, 3. — 4, 1: *forsonet*] med Gud. — 4, 3: Subjektet kan være *Adams kiøn* fra 1, 1 eller måske *sielen* fra 1. 3; en mulighed var det også at opfatte *som* = idet; *Guddommens bruud* bliver da subjekt og l. 4 efterstrøning.

Vor jord-natur fik glands og skik,
Da Guddommen deri sin eye-throne fik.

5. Nu spiller viisdom her paa jorderige,
Et paradiis i sielen ned er sendt,
Af Gud vi fødes ædle, smukke, rige,
Som JEsu fødsel haver os fortient,
Den himmel-baarne siel med lyst
En anden Aand og kraft kand føle i sit bryst.

6. Ey nogen jammer kand vor glæde spilde,
Immanuel er hos os i vor nød,
Vi tør kun gaae til livets rige kilde,
Saa maa vor nød ja døden blive sød,
Jeg føler kun den jammer-stand,
Som mig i Christo dog slet intet skade kand.

7. Min synd mig ey med vredes dom kand true,
Fordi den selv er kast i vredens band,
Hvad skader mig nu hendes ild og lue,
Som oversvømmes af hans blod og vand,
Thi vor Immanuel er her,
Hand slipper sielen ey, hand har den alt for kier.

82 8. Et evigt liv i ham jeg haver funden,
Vor rigdom, vellyst og en prægtig stand,
Jeg er med ham, og hand med mig forbunden,
Som jeg udi min siel fornemme kand,
Hand har fornøyet mig saa vel,
Hans naades klare strøm den flyder i min siel.

4, 0: *eye-throne*] *throne BJ+2.* 6, 3: *livets*] *Livsens B.* 8, 2: *vor*] Arland antager en permanent trykfej: for *stor* (originalen: viel reichthum).

4, 5: *skik*] den rette tilstand. — 5, 1: *spiller*] leger (originalen: Die weisheit spielt nun wieder auf der erden), Ordspr. 8, 30-31. — 5, 3: Joh. 1, 13; 1. Joh. 3, 9. — 5, 5: *himmel-baarne*] *gentødte*, Joh. 3, 3. 7, hvor man kan oversætte »fødes ovenfra». — 6, 2: *Immanuel*] Gud med os, benævnelse for Kristus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 6, 3: *tør*] behøver. — 6, 5-6: Den lidelse, jeg føler, kan ikke skade mig, fordi jeg er i livssamfund med Kristus. — 7, 1: *vredes*] Guds vredes. — 7, 2: Synden *er* sat i *band* af Gud, o: den er udelukket fra at øve sin magt til at fordømme. — 7, 3-4: Syndens *ild og lue* (dens anklage) stukkes at Kristi *blod og vand*, som flød ved hans forsonerdød, Joh. 19, 34. — 8, 2: *vellyst*] her om åndelig glæde; *stand*] tilstand. — 8, 5: se til nr. 6, 1, 2. — 8, 6: Rom. 5, 5.

9. Op! op min Siel, mens sørge-tonen hviler,
Op! op! med fryd i kierlighedens kraft,
Thi himlens lys og glands i sielen smiler,
Vi fik igien alt, hvad vi før har haft,
O her er seyr og vunden sag,
Vi yndes nu af Gud i Christi velbehag.

Nr. 43.

Hosianna, livets ord,
Den som styrer verdens roer,
Har nu, hierte-mild og god,
Klædt sig i vort kiød og blod.

2. Den som Gud har talet om
Strax, da synde-faldet kom,
Meldes an ved engle-mund
I en himmel-salig stund.

3. O du slange-træder, du,
Est du da selv kommen nu,
Alle fromme fædres trøst,
Al vor glæde fryd og lyst.

4. Kom, du ædle qvindens sæd,
Og os arme orme glæd,
O hvad er os denne tiid
Himmel-yndig, sød og bliid.

5. Hosianna store hell,
Folk skal vrimle om dit telt,
O vor faste naade-stoel,
Naadens himmels lys og soel.

Nr. 43. J¹-². 1, 4: *klædt] klæd J¹-².* 3, 2: *est] er J¹-².*

9, 4: *før] for syndefaldet.* — 9, 6: *i Christi velbehag]* enten: med samme velbehag, som Gud har i Kristus, eller: fordi Kristus har velbehag i os.
Nr. 43. Oversættelse. Hosianna! unser hort, A. H. Buchholz, Schr. s. 78. — 1, 1: *livets ord]* Kristus, Joh. 1, 1. 14; 1. Joh. 1, 1. — 2, 1-2, 3, 1 og 4, 1: 1. Mos. 3, 15. — 2, 3: Lk. 1, 26 flg. — 5, 3: se til nr. 21, 4, 2.